

nichtó do jeho blizkoice njepóměje!
 Toła pola nje njemožese so to stać, to
 móžće zhoně, čehodla nic, želi go
 to wazěj strowosci škódně njeje, a tž
 nje dotha njedžerži, postucham rady.

Wot swojich dječacych dnow, powě-
 daše wajak, hdyž móžach lědma rěc, ^{ur}
 dyrbjach po poručnosći swojěje macerje,
 koraj běše jara pobožna, wšednje so mo-
 dlic: Jěsus, Marija, Józef, zakitajće nje
 we mojej smjertnej hodzinje. Tutu
 próstru pak njejsym tž ženje ganje-
 chat, byrnjež druhdy njele dječac
 dyrbjat. Te zastawon rěc. Polny
 sobuzělnosće sydny so mješnik k jeho
 stronje a potoži jeho křowu do swo-
 jeho klina prajicy: Wotpočnje jenož